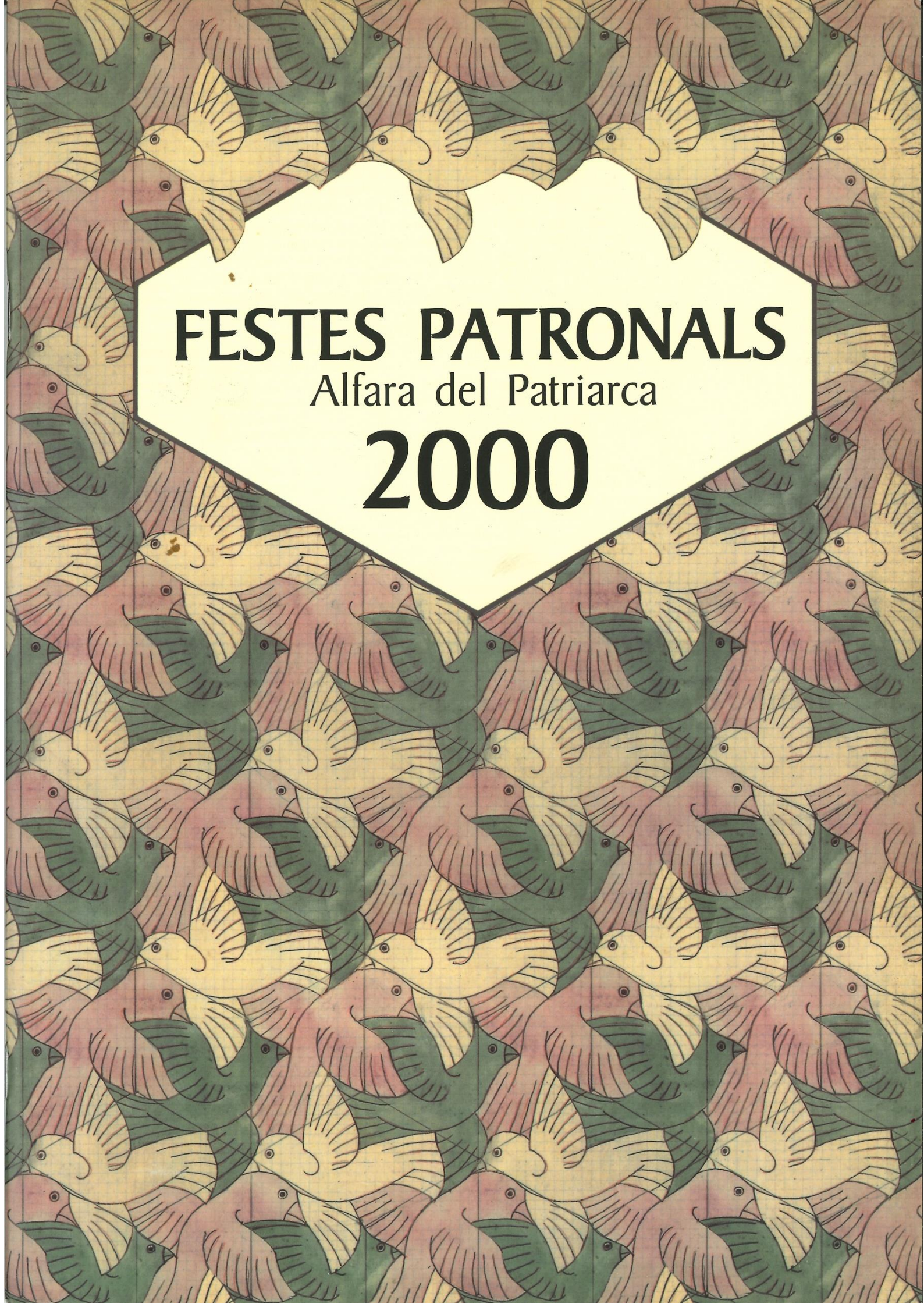

FESTES PATRONALS

Alfara del Patriarca

2000

Ajuntament d'Alfara del Patriarca

Plaça de Sant Joan de Ribera,4
46115 - Alfara del Patriarca
Telèfon 96 139 19 46
Fax 96 139 56 61
e-mail: alfpatriarca@infoville.net

Corporació Municipal

Alcalde
Enric M. Cuñat Sesé

Comissió de Govern
Juan Gabriel Sepúlveda Muñoz
Amador García Aparicio

Regidors
Vicente Segura Bailach
Manuel Cobacho Osuna
Francisco Peris López
Juan Antonio Castelló Gamón
José Bosch Borrás
Máximo Alandes Albiach
Vicente Doménech Granell
Jaime Doménech Granell

Secretari
Ricardo Peinado González

Telèfons d'Interés

Polícia Local	607 90 39 01
Guàrdia Civil	96 139 12 18
Centre Salut	96 139 44 12
Centre Urgències	96 130 00 53
Farmàcia R. Valls	96 139 43 74
C. P. Sant Joan de Ribera	96 139 31 67
C.C. Ramón y Cajal	96 139 09 29

Alfara, Festes Patronals 2000

SALUTACIÓ

De les paraules llatines, urb i civitas, amb les que els antics romans es referien a la ciutat, en les nostres llengües s'han incorporat, entre altres, estes dos derivacions: urbanització i civilització. I és que la ciutat és, d'entrada, el fruit d'un procés de transformació d'un lloc natural en un lloc urbà per mitjà de la construcció de vivendes, indústries i comerços, edificis i espais públics. I en este lloc transformat es desenvolupa la vida d'una societat que, al llarg del temps, ha anat creant una civilització, una cultura, amb característiques pròpies que més o menys permanenceixen i que, també, es van transformant amb el temps, incorporant valors i elements d'innovació i de canvi. Alfara del Patriarca es la nostra ciutat i, no cap dubte, hi ha una certa forma de ser i uns certs valors que ens son propis.

Ser ciutadà, per altra part, significa tindre un marc social en el que exercir els drets que com a persona es tenen i significa, també, complir les obligacions que permeten que la vida en comú, la vida de la ciutat, siga profitosa per a tots. Urbanitat, en el sentit de bones maneres, i civisme, en el sentit de respecte a l'altre, al veí, al diferent amb el que es conviu, són les mínimes virtuts públiques de la vida ciutadana.

Les festes que ens disposem a celebrar són, precisament, una ocasió de recordar la cultura comuna que vam heretar dels nostres avantpassats, que compartim tots i que ens caracteritza. Una ocasió de convivència entre tots els veïns que veiem transformar-se a poc a poc la nostra ciutat i volem que en ella existisquen més oportunitats de progrés personal i social en el futur.

Si estos valors de tradició, convivència i compromís de millorar el futur estan presents, les nostres festes, per senzilles que pareguen, seran amb seguretat un èxit de tots.

Amb l'agraïment pel seu esforç a tots els clavaris i clavariesses, i a totes les associacions cíviques que participen en l'organització d'actes festius, vull desitjar-vos a tots unes festes plenament ciutadanes.

Enric M. Cuñat Sesé
Alcalde

Ora et labora

Amb el treball diari, l'home està invitat, des de les primeres pàgines de la Sagrada Escriptura, a crear en col·laboració amb Déu, a transformar la realitat i acabar la creació: "Domineu la terra". Així, plantem la llavor i tenim cura d'ella amb tota atenció perquè pugui convertir-se en un frondós arbre; construïm un vaixell o perforem una muntanya perquè, pel mar o pel túnel, siga més fàcil comunicar-nos amb els nostres semblants. Hem inventat el llenguatge escrit, ràdio, televisió, telèfon i internet, així com tota classe de maquinària lleugera o pesada destinada a convertir la matèria prima en artefactes i electrodomèstics que ens ajuden a viure amb més temps disponible per al que no són necessitats primàries.

Però una vegada aconseguida esta conquesta, poden ocórrer dos coses: avorrir-nos omplint la nostra vida d'hàbits que ens tornen cada vegada més còmodes i egoistes i insolidaris, engolint-nos com a necessitats autèntiques el que no passa de ser capritxos, balafiaments, excessos i fanfarronades que, en el millor dels casos, acaben perjudicant la nostra salut física i deteriorant la nostra salut emocional o, per contra, podem dedicar tota la nostra energia a créixer com a persones, a ampliar els nostres coneixements, a dur endavant les nostres aficions nobles, capacitant-nos per a una comunicació interpersonal que aporte llum i esperança i infonga coratge en mig d'esta regnant cerimònia de la confusió.

Parlant amb un amic que, des de sempre, es va sentir apassionat per la pintura, em confessava que la situació familiar dels anys quaranta li havia impedit acomplir la seua clara vocació artística. Va haver de deprendre un ofici que li permetera cooperar immediatament en l'economia familiar. Però va aprofitar l'única possibilitat acudint a classes nocturnes de dibuix després de la seua jornada laboral. Arribat el moment de la seua jubilació, va poder fer realitat el seu somni i ja va per a set anys (en té 72) acudint diàriament a les classes amb la il·lusió d'un adolescent col·legial. Em contava que s'ha especialitzat en els retrats i que estan encantats els seus fills i els seus néts. Jo li comentava que gràcies a ell serà impossible que cap dels seus néts pregunte mai de forma despectiva el que tantes vegades hem escoltat "Per a què serveix el dibuix?"

És important que predomine en nosaltres la dimensió contemplativa que ens porte a l'acció de gràcies a Déu per tot el que hem rebut. Este és el sentit que té per a l'home de fe el descans sabàtic, la festa religiosa. En eixa aparent passivitat, en el temps no dedicat a treballs pràctics, té lloc la contemplació que no és tant parlar-li a Déu quant crear espais de silenci per a poder escoltar-lo a Ell, per a poder assimilar tot allò que s'ha viscut, recuperar la lucidesa de buscar el tresor amagat on realment està, seguint el consell de la Santa d'Àvila: "No poseu els ulls en ningú més que en Ell"

Si és fàcil tindre temps lliure (mai l'home no ha pogut gaudir de tantes vacances), també és freqüent que no sapiguem com omplir eixe temps. La paraula de Déu ens diu: "Creixeu", i créixer com a persones exigeix un constant treball sobre la nostra ment i el nostre cor fins a aconseguir, com diu Sant Pau, "tindre els mateixos sentiments de Crist Jesús".

Que en les festes cristianes tinguem el valor d'oferir-li a Déu el que tenim com a propietat absoluta: els nostres pecats. Tan sols així Déu ens omplirà de goig i eixirem d'elles més "lleugers d'equipatge", en lloc s'acabar cansats i amb la trista ressaca de tota festa pagana.

Álvaro Martínez Soriano
Rector

P ROGRAMA DE F ESTES

Il·luns
marts
mecs
jous
vendres
ssabte
umenge

Il·luns
marts
mecs
jous
vendres
ssabte
umenge

Dia 5, Dissabte

17:00 hores

Trobada d'escoles de ciclisme. Diverses carreres ciclistes organitzades pel Club Cicloturístico Alfarense

Dia 12, Dissabte

20:00 hores

Comencen les "24 hores de futbol sala" al poliesportiu "El Paretó". Campionat organitzat pels clavaris de Santa Bàrbara i Les Filles de Maria

20:30 hores

Dia 13, Diumenge

20:00 hores

Gran final de les "24 hores de futbol sala"

Dia 14, Dilluns

13:00 hores

Volteig de campanes per anunciar la festa de la Mare de Déu d'Agost

18:00 hores

Passacarrer amb alfàbegues per la població. Després, orxata i fartons per a tots

Dia 15, Dimarts

19:00 hores

Recollida de les clavariesses

20:00 hores

Missa solemne de l'Assumpció de la Mare de Déu, cantada per la Coral Juan de Ribera

21:00 hores

Solemne processó de la Mare de Déu. En acabar, focs d'artifici per la piròtècnia A. Caballer, S.A. de Moncada

Dia 16, Dimecres

17:00 hores

Trofeu de festes de ciclisme. Categoria Cadets

23:00 hores

Gran entrà i desfile pels carrers de la població de "Les Filaes de Moros i Cristians de caràcter popular", organitzats i compostats per tots els membres de les distintes comissions de festes de la població. Aniran acompanyats per cavalls i genets del "Club Ecuestre Boquera", inscrit en la Direcció General de l'Esport de la Generalitat Valenciana, i membres de la Federació Hípica Territorial Valenciana

Dia 17, Dijous

11:00 hores

A l'església parroquial, eucaristia d'acció de gràcies i administració del sagrament del confort dels malalts

17:00 hores

Trofeu de Festes de Ciclisme. Categoria Juniors

20:30 hores

Als Jardins de l'Ajuntament, Berenar i Homenatge a les persones majors. Organitzat per l'Ajuntament i la U.D.P. local

24:00 hores

Concert de Rock "ALFARA ROCK 2000", en el Col·legi San Juan de Ribera. Organitzat pels Clavaris de Santa Bàrbara i les Filles de Maria

Dia 19, Dissabte

10:30 hores

Entrades de bous i vaques, bous de carrer i bou embolat. Amenitzat per una colla de músics que farà diversos passacarrers al llarg del dia

20:30 hores

Tir de Colom en el Camp de Tir de Llíria. Organitzat per l'Associació de Caçadors d'Alfara del Patriarca

Trofeu de Festes de Futbol. Segon partit, entre la U.D. Massamagrell i el C.D. Alfarense

Dia 20, Diumenge

17:00 hores

Jocs infantils organitzats pels clavaris de Sant Vicent

17:00 hores

DIA DE LA PILOTA VALENCIANA. Encontre entre dos afamats equips que jugaran en la tradicional modalitat A LLARGUES I RATLLES

19:00 hores

Orxata i fartons per a tots. Patrocinen: els clavaris de Sant Vicent

21:00 hores

Trasllat de la imatge de Sant Vicent a casa del clavari major (Carrer Sant Vicent)

Dia 21, Dilluns

08:00 hores

Despertà pels carrers de la població

13:00 hores

Volteig de campanes anunciant la festivitat de la Mare de Déu del Rosari

19:00 hores

Recollida dels clavaris i clavariesses

20:00 hores

Missa solemne cantada per la Rondalla i sorteig de la imatge de Sant Vicent

21:00 hores

Processó en honor al Sant. En acabar, focs d'artifici

22:00 hores

Espectacle de "Play-Back" en el Carrer Sant Vicent

22:00 hores

Trasllat de la Mare de Déu del Rosari des de l'església al Carrer Bonifaci Ferrer, 15, acompanyats pels tradicionals coets de foc d'artifici i per la banda Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca

Festa dels Majors

Dia de la Penya Taurina

Festa de Sant Vicent

Festa de la Mare de Déu del Rosari

Dia 22, Dimarts

- 06:00 hores Cant de l'Aurora pels carrers de la població
- 07:00 hores Despertà
- 19:00 hores Recollida dels clavaris i passacarrer
- 20:00 hores Santa Missa cantada per la Coral Juan de Ribera d'Alfara del Patriarca
- 21:00 hores Solemne processó en honor a la Mare de Déu del Rosari. En acabar, focs d'artifici
- 24:00 hores Disco-mòbil als Jardins de l'Ajuntament

Festa de la Immaculada Concepció

Dia 23, Dimecres

- 05:30 hores Cant de l'Aurora
- 10:30 hores Cercavila pels carrers de la població per arreplegar les clavariesses amb l'acompanyament de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca
- 11:30 hores Santa Missa de la Immaculada Concepció
- 20:15 hores Arreplegà de les clavariesses
- 21:00 hores Solemne processó. A continuació, castell de focs d'artifici a càrrec de la Pirotècnia Caballer de Moncada
- 22:30 hores Trasllat de la imatge de Sant Bertomeu des de l'església al Carrer Cavallers, 44, seu de la clavaria; acompanyats per l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca i focs d'artifici de gran colorit i luxe
- 24:00 hores Gran disco-mòbil

Festa de Sant Bertomeu

Dia 24, Dijous

- 07:30 hores Despertà, acompanyats per l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca
- 11:00 hores Passacarrer, acompanyats per l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca per a traslladar la imatge de Sant Bertomeu a l'església
- 11:30 hores Santa Missa en honor al Patró Sant Bertomeu
- 12:00 hores Començament d'un gran parc infantil "Merinolandia", organitzat pels clavaris de Sant Bertomeu, als que s'uniran unes altres atraccions organitzades pels clavaris de Santa Bàrbara i les Filles de Maria
- 14:30 hores Gran "Mascletà" a càrrec de la pirotècnia A. Caballer de Moncada
- 20:30 hores Cercavila, acompanyats per l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca
- 21:00 hores Solemne processó al Patró Sant Bertomeu. En acabar, focs d'artifici
- 22:30 hores Trasllat de la imatge de Santa Bàrbara des de l'església a casa del Clavari Major, Carrer San Diego, 4
- 23:30 hores Gran Gala Espectacle Musical al Carrer Cavallers. Participaran l'Orquestra Festival, Los Chocolate, Pepe de Triana i la magistral Ana María González
- 02:00 hores Es repartirà a tots els assistents pataqueta de pa de poble amb tomaca, pimentó i tonyina, i cervesa a dojo

Festa de Santa Bàrbara

Dia 25, Divendres

- 07:30 hores Despertà per tota la població
- 11:00 hores Recollida dels clavaris
- 11:30 hores Santa Missa en honor a Santa Bàrbara
- 20:30 hores Cercavila per tota la població
- 21:00 hores Solemne processó acompanyats per l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca
- 23:00 hores Espectacular Mascletà Mixta a càrrec de A. Caballer de Moncada
- 24:00 hores Gran disco-mòbil. En el descans, es repartiran els trofeus de les "24 hores de futbol sala"

Festa de Sant Juan de Ribera

Dia 26, Dissabte

- 18:00 hores Cavalcada, amb la participació de tots els clavaris i clavariesses
- 20:00 hores Missa
- 20:30 hores Arreplegà de totes les clavaries de totes les festes d'enguany que participen en la processó
- 21:00 hores Solemne processó en honor a San Juan de Ribera
- 22:00 hores Final del Trofeu de Festes de Futbol. C.D. Alfarense contra l'equip millor classificat
- 23:00 hores Vetlada de teatre en valencià als Jardins de l'Ajuntament. Organitzada pels clavaris de Santa Bàrbara

Dia 27, Diumenge

- 23:00 hores Espectacle organitzat per la falla La Unió, amb la participació dels fallers i falleres que interpretaran cançons i balls de tots els temps en una vetlada inoblidable

ELS LLOCS ON TRADICIONALMENT ES DISPAREN LES MASCLETADES I ELS CASTELLS DE FOCs ARTIFICIALS TENEN CONSIDERACIÓ DE ZONES DE FOC. EL QUE ES FA SABER ALS EFECTES QUE PER PART DELS PROPIETARIS DE VEHICLES ES TINGA EN COMPTE

C

lavariesses Mare de Déu d'Agost

Clavariessa Major:
Vicenta Gascó Ballester

Clavariesses:

Gloria Bernabé Berga	Francisca Marí Benlloch
Pilar Bernabé Berga	Amparo Navarro Alcoriza
Bàrbara Valero Ferrer	Amparo Marí Rosalén
Amparo Prades Ros	Josefa Ros Navarro
Dolores Martínez Casares	Dolores Prades Ros
Matilde Soriano Lloris	Lola March Esteban
Mercedes Zamorano Lluesma	

Col·laboradores:

Lourdes Palau Duato	Artura López Núñez
Maria Sesé Andrés	Lucía Carsi Palanca
Leonor García Lozano	Matilde Lloris March
Concepción Marí Fita	Adelaida Pérez Garcés
Pilar Chiralt Palanca	Ana Rodríguez

F

esters de Sant Vicent Ferrer

Clavari Major:
Javier Valencia Beltrán

Clavaris i Clavariesses:

Alba Martínez Bernabé	Laura Muñoz Nadal
Alfonso García Cabo	Laura Valencia Martí
Andrea Bernabé Llopis	Manuel Sánchez Perona
Carla Quesada Ibáñez	Paula Marí Fontestad
Estefanía Navarro Heredia	Rafael Contell Lechón
Iluminada García Muñoz	Rosalía Aloy Cataluña
Jorge Cabo Martínez	Sergio Agut Sanz
José Sánchez Doménech	Sheila Romero Real
Laura Carretero Barrios	Victoria Lloris Pérez
Rebeca Carretero Barrios	Vicente Alós Serrano

Clavaris de la Mare de Déu del Rosari

Clavaris i Clavariesses:

Salvador Paños Arocas	Jaime Serra García
Natividad Pascual March	María Pilar Palau Duato
Antonio Rodríguez Marín	Jacinto Rodríguez Martos
María Mercedes Pastor Ortí	Mercedes Granell Santafé
Esteban Alabajos Jorques	José Luis Roca Orts
Inmaculada Guillem Gabarda	Brígida Albert Valle
Manuel Palau Duato	Rafael Roca Orts
Concepción Greses Castelló	María Pilar Ferrer Martínez
José Vicente Sáez Palanca	Carlos Ignacio Albert Llana
Rosa María Palanca Mascarell	María Isabel Chacón Pascual
José Company Bosch	Luis Redondo Redondo
María Carmen Palanca Mascarell	Inmaculada Navarro García
Carlos Martínez Siurelo	Ximo Rocher Hernández
Inmaculada March Benlloch	Inmaculada Taroncher Arnau

Filles de Maria

Presidenta:

María Mercedes Almela Zamorano

Vocals:

Núria García Berga	Amparo Marí Fontestad
María Gutiérrez Campos	Gloria Murillo Safont
Conchi Latorre Molano	Inma Palau Llopis

Clavaris de Sant Bertomeu

Clavari Major:
Francisco Sanfrancisco Gil

Clavaris:

Francisco Albert Casans	Angel Nieves Ruiz
Luis Barrios Gil	Vicente Quevedo Romero
Bartolomé Cabo Bernabé	Pedro José Romero Flores
Salvador Chiralt Bailach	Rafael Romero Serra
José Gil Ortiz	Antonio Sanfrancisco Gil
Ramón Gil Ortiz	José Gabriel Sanfrancisco Gil
José Antonio Jiménez Rodríguez	Rafael Sanfrancisco Gil
Fidel López Parra	Vicente Sanfrancisco Gil
Juan Miguel Marqués Marqués	Fernando Sanfrancisco Sepúlveda
Manuel Martínez Chincolla	Antonio Valencia París
José Luis Muñoz Cepeda	

Clavaris de Santa Bàrbara

Clavari Major:
José Luis Palau Mendoza

Clavaris:

Antonio Alós Palanca	Pau Giménez Guanter
Felipe Alós Palanca	Javier Mateo Lloris
Domingo Aparisi Gaitán	Francisco Medina Salmerón
Salvador Badía Campos	Jesús Morelló Alfonso
Angel Balaguer Camps	Enrique Murillo Casaña
Emilio José Berga Barat	José Navarro Molins
Salvador Casanova Marcos	José Luis Obrer Valero
Jorge Chisvert Garrigós	Sergio Pérez Fernández
Raul Company Suay	Eugenio Oliva Domingo
Enrique Faulí Paños	Raul Sepúlveda Linares
José García Giménez	

C.D. Alfarense

Una vegada més, tenim l'oportunitat que ens brinda l'Ajuntament per a dirigir-nos a tots, i així poder agrair la col·laboració i recolzament que tenim en el poble, les firmes comercials, els socis del club i l'il·lustríssim Ajuntament d'Alfara.

Esperem seguir comtant amb la mateixa col·laboració per a esta pròxima temporada, que estem a punt de començar; estem fent la pretemporada i tenim una sèrie de partits amistosos, que ja anirem comunicant.

Informem que EL TROFEU FESTES PATRONALS es jugarà els següents dies:

DISSABTE 12 D'AGOST, a les 20:30 h.:
El Puig C.E. - C.D. Alfarense

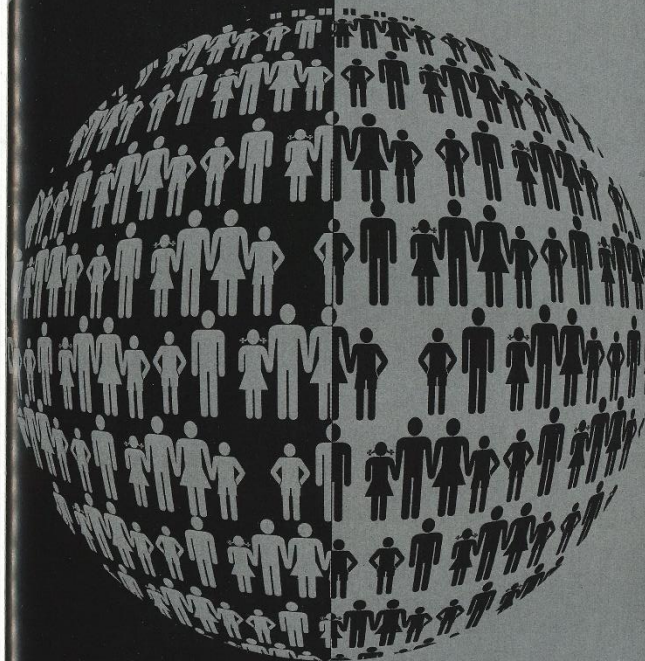
DISSABTE 19 D'AGOST, a les 20:30 h.:
U.D. Massamagrell - C.D. Alfarense

DISSABTE 26 D'AGOST, a les 20:30 h.:
C.D. Alfarense contra l'equip millor classificat

Rafael López Ramos
Secretari del Club

VIDA ASSOCIATIVA

Globalització

Es van posant de moda i fent-se habituals en el llenguatge de les persones nous termes de què tots parlem i potser no coincidiríem a explicar el seu significat si haguérem de fer-ho. Un d'ells és sens dubte el fenomen de la globalització. No és una casualitat que aquesta paraula sone constantment; més al camp de les comunicacions, prou en el tema de l'economia i un poc menys en el tema de l'educació.

Comunicacions. Algú diria que la clara manifestació de la globalització s'evidencia quan tots estem informats instantàniament de quant ocorre en el món, en temps real, quan els recursos tecnològics podrien permetre que tots al mateix temps poguérem estar parlant a través d'algun mitjà, que tots disposem de telèfon mòbil o que tots siguem internautes. Creu vostè que és açò? Simplificant al màxim donariem com a sinònim de globalització, Internet. Potser Internet és la panacea? Aquest meravellós avanç, tècnicament admirable, serà quasi com tot, el recurs perfecte de l'investigador i de l'estudiós, i al mateix temps serà la finestra a l'estúpidesa de l'ignorant, el racó del gandul i sens dubte el nou rostre de la publicitat més sofisticada.

Economia. Cal dir clarament que la globalització és una mentida. Repetisc, una gran mentida. Globalització, i segueixen morint milers de xiquets de fam diàriament? Globalització, i els països del Nord seguim exigint el deute impagable dels països del Sud a qui primer hem explotat els seus recursos i ara els xuclem la seua sang? Globalització, i cada dia altres éssers humans abandonen el seu país, la seua terra, la seua llengua, la seua família arriscant la vida a la recerca d'un poc de dignitat? ... a què estem jugant?

Educació. Ens interessa molt més aquest món en el que no apareix tant la paraula com el concepte. Ací tots som iguals. El món és de tots, és per a tots i tots tenim els mateixos drets. Curiosament no segueix la frase dient que també les mateixes obligacions. Iguals, ha dit vostè iguals? Només mire al seu voltant i veurà que no. La intencionalitat a què ens hem referit camina, sens dubte, cap a l'eliminació d'obstacles, a la línia recta, a la uniformitat. Una llengua, una sola llengua per a entendre'ns sense dificultats; i evidentment ha de ser l'anglès. Una sola filosofia, l'estat de benestar, l'eliminació dels conflictes... Una sola llei, l'economia de mercat. Una sola veritat, la majoria consensuada. Una sola moral, la seua absència. Uniformitat per a tots, tots per a la uniformitat. Res més lluny del concepte d'educació. Res més absurd. Res més rebutjable. És la manipulació mental i emocional, pas previ a la manipulació genètica.

Educació és creixement personal, és maduració emocional, és perfeccionament intel·lectual. Educació és pluralitat d'interpretacions, multiplicitat de parers, varietat d'aspiracions. Educació és diversitat de llengües, perquè llengua és idèntic a ser d'una manera. Educació que comporta l'aparició de conflictes d'interessos i al mateix temps capacitat de resoldre'ls. Educació és control i conducció d'emocions. Educació és la capacitat de convivència de diferents aspiracions econòmiques, de majories i minories ideològiques, de creences i agnòsis, de fonamentalismes i passotismes, de l'error i la veritat, però tot ben distint, cadascú i cada cosa en el seu lloc. Aqueix nou terme que hem encunyat, globalització, ja tenia camp semàntic: educació. No hi ha educació real si no és per a tots. L'educació és per essència aproximació dins de la diversitat. L'educació proporciona i sap valorar sanes i enriquidores diferències. La globalització està creant injustes i humiliants desigualtats. L'educació aproxima els pobles, uneix les cultures, fon pacíficament les races, enriqueix religions en les seues essències. La globalització conrea la cultura armamentista, incrementa el racisme i la xenofòbia, segueix distanciant el Nord i el Sud.

Nosaltres, els educadors, pares i/o professors, tenim el dret, el deure i l'honor d'educar, de fer-ho millor cada dia, de seguir aprenent aqueixa difícil tasca. I si bé la història ja està escrita, el futur ens exigeix i ens repta a cedir aquest globus terraquí a les futures generacions habitable com una llar mundial.

Reben tots el salut més cordial de la Comunitat Educativa del Col·legi San Juan de Ribera i el desig d'unes festes més solidàries que mai.

Vicent Lluís Ample Llopis
Director del C.P. San Juan de Ribera

Oci, cultura i diversió

Enguanys, i coincidint amb el dècim aniversari de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca, naix el Grup Instrumental, amb el projecte d'introduir els educandos de l'Escola de Música en l'ambient bandístic i de grup, i amb el propòsit d'aconseguir que els seus membres reben una formació musical més completa.

Està format per quaranta-cinc membres, de totes les edats, i este aspecte és un dels més importants. Un dels objectius és abraçar tota mena de repertori i estils musicals, des de música renaixentista o barroca fins música contemporània, d'avantguarda o jazz, i que els seus membres gaudisquen de la música al mateix temps que adquireixen una sòlida cultura a partir d'ella.

Després de la presentació del Grup Instrumental al poble, el passat 14 de juliol, i el gran èxit que es va tindre, invite a tota la gent a incorporar-se a l'Escola de l'Agrupació i poder formar part d'este ambiciós projecte.

Què hi ha millor que ajuntar la cultura i la diversió?

Fco. de Borja Obrer Valero

Cap a un Pla local d'igualtat d'oportunitats

L'associació d'Ames de Casa i Consumidors Tyrius ha realitzat al llarg de l'any les activitats programades de xarrades, viatges culturals i tallers de manualitats i cuina. A destacar, entre totes les activitats, les de la setmana cultural amb motiu del Dia Internacional de la Dona, en què la nostra associació va organitzar una sèrie d'actes amb relació a la violència domèstica i de gènere, que era el lema de la campanya d'enguany. Per no parlar del teatre, on cada una de nosaltres donà el millor d'ella mateixa. Una mostra dels treballs que s'han fet als tallers de cistelleria, boixets i pintura s'ha pogut veure en l'exposició organitzada amb motiu del final de curs, que va constituir un èxit de participació. Els tallers estan oberts a tota la població i enguany han assistit alguns xiquets i xiquetes que han descobert estos treballs i labors tradicionals.

Una activitat que hem iniciat a finals de curs, a iniciativa de l'ajuntament a través del departament de Benestar Social, ha sigut un seminari per a elaborar el Pla Municipal de la Igualtat. Dirigit per un equip de professionals assistits per la treballadora social municipal, hem pogut analitzar alguns aspectes sobre la condició de la dona a Alfara del Patriarca i els obstacles que un Pla Municipal d'Igualtat d'Oportunitats, en coordinació amb altres plans de l'administració autonòmica, ha de remoure per a aconseguir progressivament condicions d'equiparació entre hòmens i dones.

És cert que en la base d'este tipus de plans ha d'existir un canvi d'actituds personals, tant en els hòmens com en les dones. Però no tot ha de quedar en este canvi de mentalitat sinó que ha de traduir-se en canvis pràctics que afecten a molts aspectes de la vida social com l'educació, el treball, la família, el temps lliure creatiu i la participació en la vida de la col·lectivitat local en la que estem inserides. No es tracta tampoc de programar un conjunt d'accions aïllades i descoordinades, sinó d'anar creant consciència de la importància dels plans d'igualtat d'oportunitats entre hòmens i dones en tots els àmbits, de manera que les accions positives en favor de les dones estiguen presents en tots els àmbits de decisió. És el que, des de la conferència de Pequín i el tractat d'Amsterdam, es coneix com la transversalitat de les polítiques en favor de la dona. A l'última sessió varen assistir la treballadora social i l'alcalde, que es va mostrar molt receptiu a les propostes que s'havien fet i ens va animar a continuar el treball, en què caldria que participaren més dones i les associacions de pares i mares dels col·legis.

El seminari realitzat és només l'inici del que volem fer i continuar el pròxim curs. Des d'ací invitem totes les dones d'Alfara del Patriarca, siguen o no de l'associació Tyrius, a participar en estos interessants fòrums d'opinió i a contribuir a millorar les condicions de vida en el nostre poble, en l'educació, en el treball, en la vida associativa i en la participació ciutadana.

Associació d'Ames de Casa i Consumidors Tyrius

Una història d'amor

Fa ja molts anys, el dia 20 de Juliol de 1981, va nèixer la Llar de Jubilats i Pensionistes d'Alfara del Patriarca, en un part dolgut, pobre i fred, com parien abans les nostres mares. Teníem un xicotet tros de local, fred, humit, amb una vella estufa de llenya i un gastat mobiliari, herència d'una antiga institució: "EDUCACIÓN Y DESCANSO". Van ser temps difícils... però tots érem amics de tots, tots acostàvem el muscle i aixina vam començar a ser una història real de lluita, de fe i d'amor. Fe que enderroca obstacles i barreres, que alça ànims que ens condueixen a anar junts, cap a Déu i cap als homes, amb amor, que es tradueix en ajuda als altres, compartint penes i alegries.

Hem crescut i hui tenim una de les millors i més acollidores llars de la comarca. Açò és fruit del treball i de l'esforç dels que ens han precedit. Alcaldes com Silvino Palau, que va ser el promotor cedint el local als jubilats, la reforma d'este local durant el mandat de Fernando Brosel, i la instal·lació de nous serveis, així com refrigeració i calefacció, efectuada per l'actual corporació municipal, i la gran labor silenciosa, esforçada i perseverant dels nostres anteriors presidents, Francisco Cabo i Mariano Martínez Puchalt. A tots ells, el nostre més sincer agraïment, perquè "noblesa obliga".

Com a actual president, us demane a tots que seguïu ajudant i amant a esta gran Associació de Jubilats i Pensionistes, que és la vostra perquè és de tots. Val la pena!

Vicente Gregorio

President de l'Associació de Jubilats i Pensionistes
Alfara del Patriarca

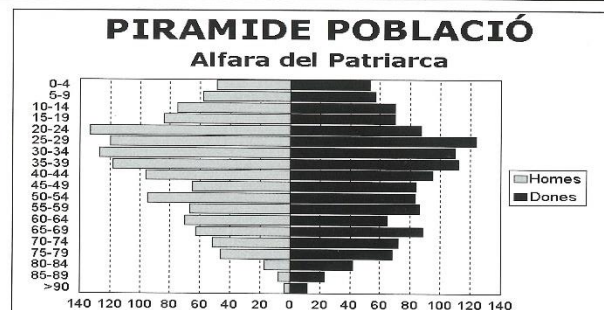
Piràmide de població d'Alfara del Patriarca

És cert que en un poble de les nostres dimensions i de la nostra cultura tots tenim oportunitat de conèixer-nos. Les bones relacions de veïnat i convivència a través d'institucions, associacions voluntàries o la simple vida diària al carrer faciliten este coneixement. Però des del meu despatx he tingut necessitat en ocasions de traçar una descripció de la població d'Alfara basant-se només en les dades numèriques del padró d'habitants, que potser siga útil posar a disposició dels veïns, especialment dels estudiants que tenen en el seu currículum escolar l'assignatura de coneixement del medi natural i social. Per això, publiquem una piràmide de la població a data de juliol d'enguany.

Es pot comprovar el relatiu pes de la població major, que representa un 18% enfront del 13% de la població menor de 14 anys. Com a curiositat, es constata una major població jove masculina que femenina, el que no és el cas en la població major de 65 anys, en què les dones són preponderants.

Enric Cuñat Sesé
Alcalde

	HOMES	%	DONES	%	TOTAL	%		
0-4	49	1,78	53	1,93	102	3,71		
5-9	58	2,11	57	2,07	115	4,18		
10-14	75	2,73	70	2,55	145	5,28	0-14	13,17
15-19	84	3,06	70	2,55	154	5,60		
20-24	133	4,84	87	3,17	220	8,01		
25-29	120	4,37	124	4,51	244	8,88		
30-34	127	4,62	110	4,00	237	8,62		
35-39	118	4,29	112	4,08	230	8,37		
40-44	96	3,49	95	3,46	191	6,95		
45-49	65	2,37	84	3,06	149	5,42		
50-54	95	3,46	83	3,02	178	6,48		
55-59	67	2,44	86	3,13	153	5,57	15-64	68,81
60-64	70	2,55	65	2,37	135	4,91	1.891	
65-69	63	2,29	88	3,20	151	5,49		
70-74	52	1,89	72	2,62	124	4,51		
75-79	46	1,67	68	2,47	114	4,15		
80-84	17	0,62	42	1,53	59	2,15		
85-89	8	0,29	23	0,84	31	1,13	65->90	18,01
> 90	4	0,15	12	0,44	16	0,58	495	
	1.347		1.401		2.748			

FULLS LITERARIS

>Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed diam nonummy nibh euismod tincidunt ut laoreet dolore magna aliquam erat

\$t

Santa Bàrbara

i la religiositat popular

Fa tres anys vaig dedicar la col·laboració en este Programa de festes a la religiositat popular al voltant del nostre patró Sant Bertomeu, que ha exemplificat la vida alfarera almenys des de 1341 (any de la fundació del Benefici). Este any vull completar aquella passada col·laboració amb un recorregut per la religiositat popular de Santa Bàrbara, patrona de la nostra comunitat.

Bàrbara era filla de Diòscor, que vivia a Nicomèdia en temps de l'emperador Màximà. Diòscor era pagà de religió, il·lustre per la noblesa del seu llinatge i riquíssim en béns de fortuna. Bàrbara estava dotada d'una extraordinària bellesa corporal, però son pare, per a evitar que qualsevol baró la vera, va fer construir una altíssima torre i la va tancar en ella. Allí, mitjançant la lectura, es va convertir en cristiana i va ser sotmesa a tortures i per fi decapitada.

La seua iconografia és molt variada. Com les altres verges vesteix túnica de donzella romana i va embolicada en mantell. L'atribut principal és una torre amb tres finestres, en el seu braç, junt els seus peus o en el fons del paisatge, a més de la palma de màrtir. Amb menys freqüència se la representa amb un copó (rarament un ostensori), l'espasa del seu martiri, un canó (per ser patrona de l'artilleria), o el fons esgarrat pels llampecs, contra els quals és invocada. Escena freqüent és aquella en què la santa està a la torre entregada plàcidament a la meditació amb un llibre obert entre les seues mans o rebent tal vegada la visita d'un personatge per a dissuadir-la. En altres escenes apareix el seu martiri, en el que el seu botxí o son pare que mana executar-la són ferits per un llamp.

L'emperadriu de Nicea, la senyora Constantza de Hohenstaufen, després d'una vida plena d'avatars i prodigis, finalitzà la seua vida a València (1307) i va voler ser enterrada a l'Església de sant Joan de l'Hospital, en una capella construïda a l'efecte en honor de Santa Bàrbara, a qui tenia gran devoció i profunda gratitud. Hui en dia es consolida

la tesi que va ser la dita emperadriu la introductora i divulgadora de la devoció a Santa Bàrbara en la nostra comunitat.

En el "Tratado Ternario, o Tripartito, a la Trialpha de Santa Bàrbara" es diu: "en lugar tan nombrado de Moncada tiene hermita de sola Santa Bàrbara. Aunque no ay Cofradía, mas la tiene de muy antiguo por Patrona, y como à tal la refleja con mucha devoción y pompa: lo qual abservar suele, aun fuera de su propio dia, quando agradecido suele, aun fuera de su propio dia, quando agradecido mostrarse deve. Al otro dia del Corpus del año mil sietecientos y uno vino una horrenda tempestad de piedra, que talando los circunvezinos campos, dexó el Termino de Moncada, intacto: y en agradecimiento de este beneficio, y fineza, se le hizo a la Santa una muy solemne fiesta."

En 1701, l'església d'Alfara del Patriarca era vicària de la de Moncada: l'extensió dels miracles seria proporcional a la jurisdicció eclesiàstica.

No obstant això, hi ha un altre miracle que relata el Doctor FreynLuis Gonzalo, rector de l'església de Moncada: "El año de mil seiscientos noventa y nueve, por el verano, estando conjurando Mosen Joseph Ricarhart, Vicario del sobredicho Lugar, con el Lignum Crucis, començó a caer piedra con abundancia; y fue a tomar la Reliquia de Santa Bàrbara; y allí como sacó la Reliquia de la Santa, desó instantaneamente la piedra y la que avia caído ninguna hizo daño".

Evidentement, estos miracles climatològics o atmosfèrics es comunicarien i es viurien en comunitat rural, i a poc a poc va anar Santa Bàrbara destacant-se com la protectora dels camps i de les tempestes i temporals.

La primera referència a Santa Bàrbara, a Alfara del Patriarca, es té del convent de San Diego, on existia un altar de la Santa. Per a la seua cura no havia assignada gent fixa, sinó que eren nomenats clavisaris d'Alfara per a celebrar la festa anual. Possiblement, este és el germen de la devoció a Santa Bàrbara a Alfara, que quan va aconseguir la independèn-

cia eclesiàstica de la parròquia de Moncada, en 1818, s'afanyà a aconseguir la imatge i la relíquia. En els *Gozos a Santa Bàrbara Virgen y Mártir*, venerada en la *Iglesia Parroquial del Lugar de Alfara del Beato Patriarca*, hi ha una frase que podria ser tota una declaració d'intencions: "A tu pía intercesión, Virgen Mártir victoriosa, Alfara recurre ansiosa, y espera tu protección, en toda tribulación, penas y acontecimientos".

Tu efigie Alfara ha logrado y juntas para más luz tu reliquia y Vera-Cruz y el curato separado, año diez y ocho contado sobre los mil y ochocientos. Guárdanos de piedra y rayo y morir sin sacramento. A tu pía intercesión Virgen Mártir victoriosa Alfara recurre ansiosa. Y espera tu protección en toda tribulación, penas y acontecimientos. Guárdanos de piedra y rayo y morir sin sacramento. Guarda Alfara del pecado Mártir ilustre y gloriosa Virgen casta, y fiel esposa de Cristo Jesús tu amado. Ruega que este pueblo honrado alcance eternos contentos. Guárdanos de piedra y rayo y morir sin sacramento.

A la façana de la denominada "la tenda llarga" existeixen unes "rajoletes" de sis peces. Quatre dedicades a la Santíssima Trinitat, una a la Verge dels Desemparats i un altre a Santa Bàrbara. Són rajolets del segle XVIII, belles, ingènues, i és quasi un miracle que es conserven en l'actualitat.

Un sondeig en la premsa

valenciana del segle passat permet descobrir que la festa de Sant Bertomeu i Santa Bàrbara són el cor de les festes d'agost. Així, en "La Opinió" del 28 d'agost de 1863: "El lunes y martes de esta semana se han celebrado con la mayor tranquilidad en el pueblo de Alfara del Patriarca las fiestas a San Bartolomé y Santa Bàrbara. A pesar de que sabemos que el previsor juez del distrito, D Juan Zanon Puig-Samper, enseñó dos días antes de la fiesta al alcalde de Alfara, la circular en que se prohíben "los masaclets", no fue bastante para que dejaran de dispararse el lunes cuando se celebraba la misa mayor."

A Las Provincias del dia 24 d'agost de 1891 es diu: "El martes habrá fiesta en Alfara del Patriarca a la patrona Santa Bàrbara. En la función religiosa predicará el Dr. Gascó y amenizará la fiesta la música de la casa de Beneficiencia"

A Las Provincias del 27 d'agost de 1893 es resumeixen els festejos amb aques-

tes paraules: "En las fiestas que estos días se han celebrado con gran solemnidad en Alfara del Patriarca, dedicadas a San Bartolomé y Santa Bàrbara, ha debutado la banda de música de la población, compuesta de 43 plazas y dotado de muy buena instrumentación."

En el segle que acabem enguany, la festa s'ha desenrotllat amb irregularitat. Al costat de commemoracions esplèndides, hi ha hagut anys de desgana. El senyor Joaquín Muñoz Plasencia va intentar revitalitzar la festa fent que els clavisaris foren els alfarers que havien acabat el servei militar.

La imatge actual va entrar a Alfara del Patriarca el dia 25 d'agost de 1942, va ser costejada per la família Casaña i la Banda de Trompetes del 17 Regiment d'Artilleria va executar una desfílada per diversos carrers de la població amb les seues típiques i florejadades retretes.

La funció terapèutica que exerceix Santa Bàrbara és doble:

- a) protectora per a rebre els sacraments
- b) protectora de les tempestes i temporals

Així es conta que en cas de tempestat s'agafen unes branquetes d'olivera beneïda el Diumenge de Rams i es posen sobre unes brases en la paleta de zinc. Es trau al balcó perquè el fum puge al cel i es resa la següent oració:

*Santa Bàrbara bendita
que en Cielo estás escrita
con papel y agua bendita.
Los moros llevan la piedra,
los cristianos llevan la Cruz.
Un Padrenuestro y Amén
Jesús.*

Sanchis Guarnier, tanmateix, arreplega una altra oració:

*Santa Bàrbara pel camp
va buscant l'esperit Sant.
Santa Bàrbara donzella,
tota vestida de blanc,
gardeu-nos d'una centella,
gardeu-nos de trons i llamps*

Existeixen ermites a : Ademuz, Alberic, Alborala, Alcublas, Algemesí, Alpont, Aiora, Bocairent, Bolbaite, Campo de Arriba, Cavas de Moya, Catadau, Chulilla, Faura, Font de la Figuera, Lliria, Moncada, Ontinyent,

Puig de Santa Maria, Serra, Vilanova de Castelló, Vinaleja i Xàtiva (quasi totes elles en llocs elevats).

Santa Bàrbara és advocada contra els llamps i els efectes de les descàrregues elèctriques i atmosfèriques. Explica la llegenda que El Nostre Senyor Jesucrist va voler premiar les virtuts de la santa i li preguntà què preferia, si el Govern de les dones o el de les tempestats. La santa va respondre immediatament que es veia capaç de dominar el llamp i el tro.

De forma més o menys oficial, Santa Bàrbara ha sigut o és patrona dels següents col·lectius: els molledors, els banyarriquers i els picapedrers tenen per advocada la santa per la raó que ella els protegeix en el seu tracte amb els explosius. Dels campaners, els quals la invoquen especialment perquè els protegisca de ser ferits pels llamps i amb tal d'escampar el bon temps. Dels pirotècnics i dels oficis que fan foc d'explosió. Algunes estampes d'esta santa la presenten davant d'un castell i junt amb un canó i un muntó de bombes i granaes, tot això en record que és la patrona de l'Artilleria Espanyola. També la van prendre per patrona els mistaires, perquè els primers mistos que es van utilitzar produïen una xicoteta explosió, molt del gust de la gent del segle passat, i per això els anomenaven: "mixtos de foc i flama que s'encenen com el llamp". També és patrona d'alguns col·lectius de bombers.

José R. Molins Cabo
Cronista d'Alfara del Patriarca

Don Bartolomé Caballer Giner

El "Senyor vicari", màrtir de Crist

He de reconèixer que fins fa un parell d'anys, els meus coneixements sobre la figura de Don Bartolomé Caballer eren escassos. El meu record més llunyà se situa en la parada de l'autobús de línia cap a València, front a la qual es podia (i es pot) llegir una placa amb el següent rètol: «Calle de B. Caballer (presbítero)». Però en aquell moment no em preocupava tant qui era el personatge en qüestió, sinó que significava allò de "presbítero".

El meu interès cap a la seua figura va sorgir després de llegir unes paraules escrites en 1994 pel papa Joan Pau II en la seua carta apostòlica Tertio Millennio Adveniente, qui, en referència als màrtirs del segle XX, afirmava que «en la mesura del possible no han de perdre's a l'Església els seus testimonis [...]». És precís que les Esglésies locals facen tot el possible per no perdre el record dels qui han sofert el martiri, arreplegant per a això la documentació necessària» (n. 37). En un escrit posterior, en la *Carta als sacerdots amb ocasió del Dijous Sant de 2000*, el mateix papa va escriure: «Com oblidar, en aquest Any Jubilar, a tants sacerdots que han donat testimoni de Crist amb la seua vida fins al vessament de la seua sang? [...]». Vull, des del Cenacle, donar gràcies al Senyor per la seua valentia. Els mirem per a aprendre a seguir-los darrere les empremtes del Bon Pastor que "dóna la seua

vida per les ovelles" (Jn 10,11)» (n. 5).

Estes paraules van ser per a mi com una invitació a buscar i recuperar tant la documentació existent sobre la seua persona, com el testimoni i els records que encara romanen vius entre aquells que d'algun mode el van conèixer. Fruit d'això són aquestes línies, que no volen ser sinó el principi d'una investigació molt més àmplia i exhaustiva.

Don Bartolomé Caballer Giner va néixer el dia dos de juny de 1874, al domicili familiar, situat al carrer major de Godella. El seu pare, José Caballer Bargues, era agricultor, i la seua mare, Dolores Giner Cardo, estava «dedicada a les ocupacions pròpies del seu sexe» (tal com s'arreplega en la partida de naixement de Don Bartolomé). Tenia, a més a més, quatre germans: José, Filomena, Vicenta (que va viure amb ell) i Vicente. Va realitzar els seus estudis al Seminari Conciliar de València, sent ordenat sacerdot en 1899. Des de l'any 1900 i fins a 1904 o 1905 va exercir el càrrec de coadjutor (o vicari) en Planes i Margarida. Posteriorment, va passar a ocupar el mateix càrrec a la parròquia de Sant Bertomeu apòstol d'Alfara del Patriarca, exercint-lo, durant més de trenta anys, fins a la seua mort, succeïda en 1936. És per això que Don Bartolomé era conegut per tots com "el senyor vicari". A este respecte, resulta curiós que en la seua partida de defunció s'arreplega que era «de professió vicari».

En el temps que va exercir el seu ministeri a la parròquia d'Alfara, Don Bartolomé va compartir les tasques pastorals amb tres rectors diferents: Don José María Ferriols Jordán (1903-1920), Don José Garcés Zaragoza (1921-1935) i Don Francisco Muñoz Plasencia (1935-1936 i 1939-1944). Durant este període va estar acompanyat per la seua germana Vicenta. Ambdós vivien a la casa que es troba situada junt la del rector.

Una de les seues ocupacions era la catequesi sacramental, especialment la dels xiquets que es preparaven a rebre la Primera Comunió. En esta tasca era ajudat per unes religioses, les Opearries Catequistes, que per tal motiu acudien els diumenges a Alfara des de la seua residència d'Alaquàs. Don Bartolomé també va tindre una especial dedicació als malalts, i era qui generalment dirigia les diferents pràctiques de pietat, com el rosari, el mes de Maria, l'ofici de les nafres de Sant Francesc d'Asís, etc.

Era de bon caràcter. Afectuós en el tracte. Açò, unit a l'ampli període que va estar a Alfara, va fer que fóra volgut i respectat per tota la seua feligresia.

Don José María Serra Carri, sacerdot fill d'Alfara, en un article publicat en el Programa de Festes de 1960, va definir la labor pastoral de Don Bartolomé com de «trenta dos anys de vida sacerdotal al servei zelós i constant de la parròquia i dels feligresos d'Alfara».

A l'any 1936, a l'esclatar la Guerra Civil, Don Bartolomé va decidir tornar a Godella, on es trobaven els seus

germans. A pesar que algunes famílies d'Alfara es van oferir per a acollir-lo en les seues cases, ell no va acceptar per a no comprometre'ls. La seua decisió va ser respectada. Una vegada a Godella, va passar tres dies amagat en un camp propietat del seu germà. Però les grans incomoditats (calor, insectes, etc.) li van fer desistir, i va tornar a la casa familiar. Allí només va estar vint-i-quatre hores. La matinada del 23 de setembre, va ser fet presoner per una quadrilla de desconeguts. Li van dir: «Vista's, que ens n'anem». Ell va preguntar quin era el motiu, i li van respondre que havia de contestar a unes preguntes. Pressentint el final que li esperava, Don Bartolomé va començar a acomiadar-se de la família, però els captors li van dir: «No es preocupe,

que ara mateix està ací». Va ser llavors quan Don Bartolomé els va dir als seus familiars: «Pregueu per mi».

Don Bartolomé, coneixent el seu final, va manifestar el seu desig de no ser portat fora del seu poble, per la qual cosa va ser assassinat a Godella, en el mateix lloc en què també van donar la seua vida altres sacerdots. Era el dia 23 de setembre de 1936. Tenia seixanta i dos anys d'edat. Segons la partida de defunció, Don Bartolomé Caballer va morir «a conseqüència de ferides per arma de foc». Alguns veïns, veient el seu cadàver, van avisar a la família perquè es fera càrrec del mateix. Va ser enterrat al cementeri de Godella. Allí encara es troba, darrere una làpida on hi ha escrit el següent epitafi: «D. Bartolomé Ca-

baller Giner. Presbítero coadjutor de la parroquia de Alfara del Patriarca. Derramó su sangre por Cristo el 23 septiembre 1936. D.E.P.».

En un informe elaborat en 1941 pel rector Don Francisco Muñoz, este va afirmar en referència a Don Bartolomé que «la seua mort va ser exemplar» (ARXIU DIOCESÀ DE VALÈNCIA, Lligall 130/18). Don José María Serra, en l'article anteriorment citat, el va definir com el «Coadjutor màrtir».

En este punt, és important aclarir alguns termes. Don Bartolomé Caballer no és un caigut al front de guerra ni una víctima de la repressió a causa de les seues idees polítiques. Van ser molts els que van morir per ambdós motius en els dos fronts de la guerra fratricida, i tots ells

mereixen els nostres respectes. Sent exactes, Don Bartolomé Caballer no és una víctima de la Guerra Civil espanyola. Ell va ser assassinat en el context de la persecució religiosa que va començar amb anterioritat a la Guerra i que es va desenvolupar paral·lelament a la mateixa. La Guerra Civil va originar víctimes i caiguts; la persecució religiosa va provocar màrtirs. I Don Bartolomé és un d'aixos màrtirs, un testimoni de Déu.

Van ser uns 350 els sacerdots valencians que van morir màrtirs durant la persecució religiosa de 1936, d'un cens de 1200 sacerdots.

La comunitat cristiana d'Alfara del Patriarca no ha d'oblidar la seua memòria ni el seu exemple, que ens

anima a seguir de mode coherent i radical els passos de Crist, i, al mateix temps, ha de reconèixer en Don Bartolomé la imatge del «bon pastor que dona la seua vida per les ovelles» (Jn 10,11).

José Jaime Brosel
Gavilà
Prevere

Bibliografia:

- José ZAHONERO VIVÓ, *Sacerdotes màrtirs (Archidiócesis Valentina, 1936-1939)*, Editorial Marfil, Alcoi 1951

- Vicente CÁRCEL ORTÍ-Ramón FETA REVERT, *Mártires valencianos del siglo XX*, Edicep, València 1998

Don Bartolomé Caballer, a l'esquerra de la imatge, el dia de les primeres comunions. Era la dècada dels anys 20.

Alfons Roig

Alfons Roig, el Pare Roig, fou un capellà professor al Seminari i a l'Escola de Belles Arts de València, que va influir de manera determinant en la introducció de l'art modern a València i a Espanya. Amic de molts artistes i escriptors, la seu ermita de Llutzent va ser freqüentada per molts intel·lectuals i religiosos com els de la comunitat de Taizé. Poc abans de faltar, va publicar un llibre, **Ronda dels veïns de la ermita**, amb il·lustracions d'Artur Heras, en el que els arbres que en ella hi ha son objecte de reflexió i homenatge. Tres d'eixos arbres estan, també, a l'hort de D. Emilio.

EL PI

Altíssim. El més airós i ferm que hi ha al voltant. Sembla un dels cèlebres pins romans. Gegantesc. Nuvi dels vents. A més de conèixer els secrets de la mar, gaudeix amb tots els mereixements de l'orgull d'ésser, sense defalliments, el més atractiu. Resisteix els canvis de temps. Lluita heroicament contra la multitud d'atacs de què és objecte.

L'OLIVERA

Tal volta siga, de tots els arbres, el que se'n porta el premi, tant en l'art -tenim el cas de la coloma picassiana- com en l'ús que del seu fruit fa l'home.

És un arbre que representa allò que tothom desitja i dissortadament mai no s'arriba a aconseguir. És l'acabament de les guerres i el començament d'un món nou on la pau és més que una paraula. Recordem l'agonia de Crist a l'hort d'oliveres de Getsemaní.

Les paraules se les emporta el vent. Són inútils, no ens serveixen. Estem farts d'escoltar himnes de la pau, cançons de la pau, filosofies i poesia de la pau. L'oli, l'oliva són símbols de la pau.

LA PALMERA

Té l'aspecte d'un acròbata, senyora de l'espai i les altures. I un ritme cerimonial, àulic, elegant.

La nostra palmera passa els dies amb l'ànsia de la fecundació del pol·len que mai no arriba. Nogensmenys, rítmicament es mou desesperançada, amargament, sense fruit.

És com una trista cançó: aprofitant el més lleuger pretext es mou amb la cadència contínua i bonica.

Arrencada, apartada del seu element natural, violada, es troba sola. Admire el seu heroisme.

Com qui contempla la mar

Alfons Navarret i Xapa
Alfara, primavera 1997 - tardor 1999

Dos poemes extrets d'aquesta obra que ha obtingut el Premi Universitat Politècnica de València

Ella

ELLA ET pot mirar
però no als ulls, on la pobresa
conjuga a harmonies l'eixamplada disbauxa del temps.

Ella et pot prendre
el tequila d'un llavi arrapat i sense fe,
la mirada absurda, aclaparadora,
l'escuma d'una platja que mai no serà la teua.

Ella s'apropa a tu:
les mans són minúscules boies d'arena
i dibuixen morts de conxes, i caragoles de mar,
i desfan les nugades prunes de l'abandó,
des d'alguna supervivència.

Ella ja ha eixit
del cafè eixut, encara que comença a inexistir;
i tu, sol amb una adreça, sol amb l'esperança
d'una adreça, sol com l'angoixa i la pluja que
comença a caure més enllà d'on ella no t'haurà esperat,
perduda en unes onades que sempre sabran fugir-te.

Les teules

A Empar Delgado

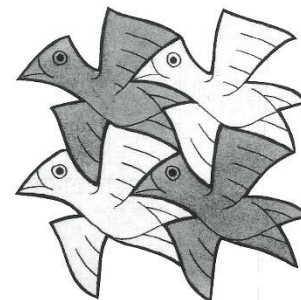
NO ÉS impossible el naufragi d'uns versos davant
l'escletxa impura d'uns dits; recorde encara els blancs fantasmes

marcant les ombres amb el buit d'una estació vulgar;
tot un temps propici dedicat a contar els segons i veure
envellir distàncies, molt ràpidament,
fins que la nit desfeia els seus noms eixuts
contra les deteriorades camises a quadres.

Tan sols hi havia, d'un llibre, l'abandó impur en l'intent biogràfic
de la tinta amb el salobre de les onades,
- *mentre uns amants no dirien res;*
en la paüra els cansaments d'una repetida història,
que sempre s'hauria tacat de silencis.

El mateix silenci va cremant uns ulls que miren la Veu,
allunyant-se;
i des de l'asfalt l'adéu sona tan trist
que hom, a la força, ha de callar els crits estèrils
d'algunes oronetes, que tan sols fugiran,
insuportablement fugiran enmig del seu abandó.

Contra les onades també una posta de sol, reflexada a la taula
o sobre el vell balancí de vímet corcat,
s'encén de malversats Simulacres,
i els sentiments novament amaguen
tot el roig i agrest amarg, entre les ininterrompudes
teules d'un massa inert estiu.

D'aquest llibret de festes
publicat per l'Ajuntament
d'Alfara del Patriarca,
s'han imprés 1.000 exemplars.
S'han utilitzat il·lustracions d'Escher
per a la portada i l'interior.
Es va donar fi a la impressió
a l'obrador d'impremta de
Impresión 2001 (Moncada), el
dia 8 d'agost, festa de Sant
Doménec, de l'any MM (Any Jubilar)

Ajuntament d'Alfara del Patriarca

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

